

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XXIII. De meditatione mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

CAPUT XXIII.

De Meditatione mortis.

I. Valde cito erit tecum hic finitum, vide aliter, quomodo te habeas: hodie homo est, cras non comparet.

Cum autem sublatus fuerit a oculis, etiam cito transit a mente.

O hebetudo, & duritia cordis humani, quod solum meditatur presentia, & futura non magis praevidet.

Sic te in omni facto, & cogitatione deberes tenere, quasi hodie esses moriturus.

Si bonam conscientiam haberes non multum mortem timeres.

Melius esset peccata cavere, quam mortem fugere.

Si hodie non es paratus quomodo cras eris? Cras est dies incerta; & quid scis, si crastinum habebis?

2. Quid prodest diu vivere, quando tam parum emendamur?

Ah

Ah! longa vita non semper emendat; sed sæpe culpam magis auget.

Utinam per unam diem bene effemus conversati in hoc mundo!

Multi annos computant conversionis, sed sæpe parvus est fructus emendationis.

Si formidolosum est mori, forsitan periculosius erit diutius vivere.

Beatus qui horam mortis suæ semper ante oculos habet, & ad moriendum quotidie se disponit.

Si vidisti aliquando hominem mori, cogita, quia & tu per eandem viam transibis.

3. Cum mane fuerit, puta te ad vesperum non perventurum.

Vespere autem facto, mane non audeas tibi polliceri.

Semper ergo paratus esto, & taliter vive, ut nunquam te imparatum mors inveniat.

Multi subito, & improvise moriuntur; Nam hora, qua non putatur, Filius hominis venturus est.

Quando illa extrema hora venerit multum aliter sentire incipies de tota vita tua præterita, & valde dolebis quia tam negligens, & remissus fuisti.

4. Quam felix, & prudens, qui talis nunc nititur esse in vita, qui talis optat inveniri in morte!

Dabit namque magnam fiduciam feliciter moriendi perfectus contemptus mundi, fervens desiderium virtutibus proficiendi; amor disciplinae, labor poenitentiae, promptitudo obedientiae, abnegatio sui, suppositio cujuslibet adversitatis pro amore Christi.

Multa bona potes operari, dum sanus es, sed infirmatus nescio, quid poteris.

Pauci ex infirmitate meliorantur sic & qui multum peregrinantur, rari sanctificantur.

5. Noli confidere super amicos & proximos, nec in futurum tuam dis-

ferat

feras salutem: quia citius obliviscen-
tur tui homines, quam æstimas.

Melius est nunc tempestive provi-
dere, & aliquid boni præmittere,
quam super aliorum auxilio sperare.

Si non es pro teipso sollicitus modo,
quis erit sollicitus pro te in futuro?

Nunc tempus est pretiosum: Nunc
sunt dies salutis: Nunc tempus ac-
ceptabile.

Sed proh dolor, quod hæc utilius
non expendis, in quo promereri va-
les, unde æternaliter vivas.

Veniet, quando unum diem, seu
horam pro emendatione desiderabis;
& nescio, an impetrabis.

6. Eja charissime, de quanto pe-
riculo poteris te liberare, de quam
magno timore eripere, si modo sem-
per timoratus fueris, & suspectus
de morte?

Stude nunc taliter vivere, ut in
hora mortis valeas potius gaudere.

Disce nunc mori mundo, ut tunc
incipias vivere cum Christo.

Disce nunc omnia contemneredo m
ut tunc possis libere ad Christum pe post
gere. Du

Castiga nunc corpus tuum per po diviti
nitentiam, ut tunc certam vales Pra
habere confidentiam. solum

7. Ah stulte, quid cogitas te di Fa
victurum, cum nullum diem habes Sanc
securum? ut, c

Quam multi decepti sunt, & it te re
sperate de corpore extracti? 9.

Quoties audisti a dicentibus, qui & h
ille gladio cecidit, ille submersus est nihil
ille ab alto ruens cervicem fregit, ille Se
manducando obriguit, ille ludendo fursu
finem fecit. man

Alius igne, alius ferro, alius pe Il
ste, alius latrocinio interiit: & sic nos
omnium finis mors est, & vita ho tus
minum tanquam umbra subito per mor

8. Quis memorabitur tui post mor I
tem? quis orabit pro te? x.

Age, age nunc charissime, quid bis
quid agere potes: quia nescis, quan-
do

do morieris, nescis etiam, quid te post mortem sequetur.

Dum tempus habes, congrega tibi divitias immortales.

Præter salutem tuam nihil cogites; solum quæ Dei sunt, cures.

Fac tibi amicos venerandos Dei Sanctos, & eorum actus imitando, ut, cum defeceris in hac vita, illi te recipiant in æterna tabernacula.

9. Serva te tanquam peregrinum, & hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotiis.

Serva cor liberum, & ad Deum sursum erectum, quia non habes hic manentem civitatem.

Illuc preces, & gemitus quotidianos cum lachrymis dirige; ut spiritus tuus mereatur ad Dominum post mortem feliciter transire. Amen.

CAPUT XXIV.

De iudicio & pœnis peccatorum.

I. In omnibus rebus respice finem, & qualiter ante districtum stabis Iudicem, cui nihil est occultum: